

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 16

Utgitt 3 mai.

1926

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 26 april. til lov om motorvagner av 20 februar 1926 § 19, annet ledd, jfr. § 36, første ledd, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsningen er motorvognkjøring forbudt på hovedveiene i Andenes, Tjøtta og Tjeldsund herreder.

Nærmere bestemmelser om når og i hvilken utstrekning forbudet skal tre i kraft treffes av lensmannen (veitilsynsmanen) efter bemyndigelse av veivesenets overingeniør.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at de- 27 april. partementet i medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3 har bestemt, at den som i Hadsel herred gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke fra 20 mai 1926 å regne skal ha bevilling.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 28 april. til Regjeringens resolusjon av 11 desember 1924 approberes Kvam herredsstyres beslutning av 26 februar 1925 angående bestemmelse om tomtestørrelsen i Norheimsund, dog således at bestemmelsen får følgende avfatelse:

«I henhold til § 88 i bygningsloven av 27 juli 1896 bestemmes at ingen tomt som er mindre enn 1 mål tillates bebygget; dog kan reguleringskommisjonen tilstede undtagelse herfra. Bebyggelsen skal være åpen med minst 5 meters avstand til nabogrunn, dog kan reguleringskommisjonen tilstede undtagelse herfra.

Blir avstanden mindre enn 2,5 meter må bygningene forsynes med brandvegg. Undtatt fra den siste bestemmelse er bygninger som tilfredsstiller bestemmelsene i bygningslovens § 28, 3.»

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvori meddeles, 29 april. at departementet i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925

29 april. d. d. har fastsatt følgende fiskeriregler for Selbu herred, Sør-Trøndelag fylke:

1. I den del av Selbusjøen, som ligger i Selbu herred, og i deri fallende vassdrag, så langt som fisk fra denne sjø går op, skal alt fiskeri være forbudt i tiden fra 15 september til 15 oktober, begge dager medregnet.
2. Sammesteds skal det til enhver tid være forbudt å anvende not, garn eller annet bundet redskap med mindre masker enn 32 mm. mellom knutene i våt tilstand. Likeledes er det her forbudt å bruke oter.
3. Overalt i herredet skal det være forbudt til fiskeri å anvende følgende fiskeredskaper og fangstmåter: teine, lyst-ring, sløer, demning og drivgarn.
4. Foranstående bestemmelser trer i kraft 1 juni 1926 og blir gjeldende inntil videre, dog ikke utover utgangen av året 1935.

Overtredelse av bestemmelsene er belagt med straff.

29 april. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold til lov om motorvogn av 20 februar 1926 § 19, annet ledd, jfr. § 36, 1ste ledd fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsningen er motorvognkjøring forbudt på hovedveistrekningen Sagen — Svartsrød i Andebu. Forbudet gjelder dog ikke uopsettelige tjenestereiser som må foretas av læger, dyrlæger, jordmødre og veivesenets funksjonærer.

Nærmere bestemmelse om når forbudet skal tre i kraft og i hvilken utstrekning det skal benyttes treffes av lensmannen (veitilsynsmannen) efter bemyndigelse av veivesenets overingeniør.

Foranstående bestemmelser trer i kraft straks.

29 april. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold til lov av 21 juni 1912 om bruk av motorvogner § 2, annet ledd, og den departementet ved kongelig resolusjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse bestemmes følgende:

1. Den kongelige resolusjon av 11 april 1913 angående bestemmelser for motorvognkjøring på forskjellige hovedveier i Rogaland fylke oppheves forsåvidt angår strekningen Rage bro—Dirdal—Birkedal av den under punkt 1, 3 nevnte hovedvei Rage bro—Dirdal—Østebø.

2. Motorvognkjøring på hovedveistrekningen Rage bro—Dirdal skal inntil videre bare være tillatt fra kl. 6 formiddag til kl. 12 middag i retning Rage bro—Dirdal og fra kl. 1 eftermiddag til kl. 8 eftermiddag i retning Dirdal—Rage bro.

Grunnlovsbestemmelse til forandring i grunnlovens § 73. 30 april.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har i overensstemmelse med grunnlovens § 112 den 13 april 1926 vedtatt følgende grunnlovsbestemmelse:

§ 73, siste punktum skal herefter lyde så:

Intet av Thingene kan holdes, medmindre mindst tre Femte dele af dets Medlemmer ere tilstede.

Denne grunnlovsbestemmelse kunngjøres herved som gjeldende bestemmelse i Kongeriket Norges grunnlov.

Gitt på Oslo slott den 30 april 1926.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om forkynnelse ved postvesenet.

30 april.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 1.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 april 1926 sålydende:

§ 1. På steder som departementet bestemmer skal såvidt gjørlig offentlig tjenestemenn og sakførere la forkynnelser i straffesaker utføre ved postvesenet. Forkynnelse anses i så fall å ha funnet sted når et eksemplar eller en avskrift av det skrift som skal forkynnes, er levert eller hentet efter reglene i denne lov.

Når skriftet er kommet til posten på bestemmelsesstedet skal det avleveres snarest mulig. Kan levering ikke finne sted sammen med den vanlige postombæring, skal istedet meldesedel utferdiges på den måte som er bestemt for anbefalt brev. Er skriftet ikke hentet eller levert senest 3 dager efter ankomsten skal det gis til stevnevidnet, som forkynner det enten efter reglene i lov om domstolene kapitel 9 eller efter reglene i denne lov. Det samme gjelder når adressaten er ukjent, eller når ingen treffes som kan ta imot og besørge skriftet eller som er villig til å ta imot det og gi kvittering. Den som tar imot skriftet skal gi datert kvittering for mottagelsen.

§ 2. Kongen kan gi nærmere regler om forkynnelse ved postvesenet, således også om hvem som kan ta imot skriftet, og om betalingen. Er ikke annet bestemt, gjelder reglene om forkynnelse ved stevnevidne.

§ 3. Kreves forkynnelse i en privat straffesak foretatt av stevnevidne på et sted hvor det er adgang til forkynnelse ved postvesenet, skal rekvirenten utrede den skyss- og kostgodtgjørelse som er nevnt i sportelloven § 115.

- 30 april. § 4. Kongen kan bestemme at forkynnelse efter reglene
 Nr. 1. i denne lov kan skje også i andre saker enn straffesaker.
 § 5. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.
 Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 30 april 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

- 30 april. Lov om forandring i og tillegg til lov om
 Nr. 2. utskiftning m.v. av 13 mars 1882.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 april 1926 sålydende:

Følgende paragrafer i lov om utskiftning m. v. av 13 mars 1882 skal herefter lyde således:

§ 91. Bydes ikke sådant utlegg, har eieren kun rett til å kreve avløsning:

- a. av bruksrettighet, som hviler på innmark, hvis rettigheten skjønnes ikke å være uundværlig for den bruksberettigede;
- b. av bruksrettighet, som hviler på utmark, hvis det skjønnes å være nødvendig eller av overveiende viktighet for grunnens hensiktsmessige benyttelse (herunder dyrkning eller annen kultivering og skogplantning) eller fredning, at rettigheten ophører, og rettigheten skjønnes ikke å være uundværlig for den bruksberettigede.

Avløsningsmåten så vel som vederlagets størrelse bestemmes ved utskiftningsrettens skjønn.

§ 97. Attrår eier eller bruksberettiget ikke avløsning av de i § 89 nevnte bruksrettigheter, men alene ordning av det innbyrdes forhold, har han å forlange skjønn overensstemmende med § 86.

Forsåvidt partene er enige derom, kan også avløsningsforretning kreves foretatt ved sådant skjønn.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 30 april 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til § 11, jfr. 30 april. § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Askvoll herred, Sogn og Fjordane fylke, i møte 9 november 1925 om forskrifter om nærings- og nydelsesmidlers forhandling m. v.

Forskriftene er sålydende:

Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander, som kan være skadelige for sundheten derved at de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler, som er tilsatt noget stoff som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule, at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler, som kommer fra eller falholdes på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varens tilvirkning, behandling, oppbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der forekommer tilfelle, derunder innbefattet nogen bacillebærer, av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige, skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Sønns boktrykkeri. Oslo.